

литѣ, вѣщите людѣ, порожителитѣ, поемнитѣ и другитѣ лица, които се призоваватъ при слѣдствието, могжть да подаватъ жалби само срѣщу стѣснителнитѣ мѣрки и неправилнитѣ глоби, на които тѣ сѫ били подложени при слѣдствието.

Чл. 270. Жалбитѣ противъ дѣйствията на полицията се подаватъ на прокурора, а срѣщу дѣйствията на слѣдователя, които сѫ направени по негова собственна власть, или по предложение на прокурора — въ окрежния сѫдъ или на прокурора при апелативний сѫдъ.

Чл. 271. Жалбитѣ могжть да се даватъ и прѣди да постѫпи дѣлото въ сѫда. Жалбитѣ могжть да бѫдѣтъ устни или писменни. Устнитѣ жалби се вписватъ въ протоколътъ.

Чл. 272. На обвиняемия, който е задържанъ подъ стража, въ случай, че заяви желание да подаде жалба, се прѣдставяять всичкитѣ необходими за това срѣдства.

Чл. 273. Всѣка жалба, за да бѫде прѣдставена, гдѣто трѣбва, се подава на онова длѣжностно лице, срѣщу дѣйствията на което тя се отнася.

Подавачтѣ на жалбата може да иска да му се даде расписка за приеманието ѝ.

Чл. 274. Подадената жалба съ обясненията, ако такива се укажатъ нуждни, по принадлѣжностъ трѣбва да се испраща до три дни отъ какъ е подадена, а когато жалбата се подава срѣчу лишението отъ свобода, тя трѣбва да се испрати по принадлѣжностъ въ течението на едно денонощие.

Чл. 275. Подаванието на жалбата, докѣ бѫде разрѣшена, не спира нито извршванието на слѣдствието, нито исполнението на отдѣлни слѣдственни дѣйствия.